

Het Sliedrechts Dialect (394)
Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht"
"Werkgroep "Dialect "

'N DAECHIE NAER "HANDWAARPE"

Onderlest zij me met d'n Oudhaaidkundige Verêêniging mè twêê busse 'n daechie uit gewist naer "Handwaarpe". Mense, mense wad 'n gouwen dag! 't Zonnechie scheen dat 't een lieve lust was, 't was 'n prachtige naejaersdag en de dêêlneemers hadde d'r zin in, dat kò je gelijk in de bus al maarke. Nae zò'n anderhaalf uur rij-je was 't netuurlijk eerst tijd voor 'n baksie med 'n taortie. 'k Hoorde d'r êên zegge: "Dut is gêên gebakkie, dut is een gebak!" Nae de koffie mogge me zelf de kattedraol bezichtige. Zòas aaltijd bij die ouwe bouwwaarke hè 'k daer m'n ôôge uitgekeeke. Azzie naegaot dà ze in die tijd, de vijftiende êêuw, aales met de hand hebbe motte doen, en dat 'r waainig of gêên hulpmiddele wazze, dan kan 't nied aandere of je krijg vâ'zêlf diep respect voor de waarkers van toen. Diep, diep ontzag mense, voor zò'n bouwwaark. 't Aalder-, aaldermooiste ving 'k mêêstal de gebrandschilderde raome, daer kan 'k wel naer blijve kijke, mor me mosse vedder, med 'n stadsgids mee.

Stêên, steechies en stadhuis

Drie ploechies gonge apart med 'n stadsgids op pad voor 'n rondlaaiding. Die gids van ons die dee 't meraokels, wat kon die leuk en boeiend vertelle zeg. Die vrouw hiew veul van d'r stad , dat kò je uit 'r entoezjaste verhaole wel opmaarke, en sjongejonge wat wis ze d'r veul van. Bij 't Stêên zij me gewist, dat was vroeger een vestingsbolwaark aan de Schelde om de vijande tege te houwe, 't is ok nog gevangenis gewist, mor nou is 't een sloopvaertmuseum.

Anderande steechies en hoffies zij me ingewist. Soms voelde 't net ovvie zelf 'n paor êêuwe geleeje leefde en of de tijd hà stil gestaon. Vedder weer, langs mooie gildehuize, prachtige kaarke en ouwerwetse winkeltjies en huisies naer de "Grôôte Mart" met 't impoozante stadhuis, de indrukwekkende gildehuize van soms wel zeuve verdiepinge en netuurlijk 't grôôte stanbeeld van Brabo met de afgehakte hand van reus Druoon Antigoon in z'n hand. Aan die legende zou "Handwaarpe" z'n naam te danke hebbe.

'n Happie en 'n glaosie

Nae kielemeeters lôope is 't aaltijd fijn om eefies de bêêne te kanne strekke en ervaeringe uit te wissele bij 'n lekker glaosie. Bel, bel, wad 'n verhaole kwamme d'r los in de "Rubenshof". 't Leuke is ok, dat jie zò onder 't ete aaindelijk is de tijd hêt om mè mense te praote die je aandere allêên mor op verêênigingsaevende ziet of om kennis te maoke mè mense die pas lid geworde zijn. Anders dan andere jaere hadde me deuze keer gêên brôôdmaeltijd, mor 'n echt dieneechie mè kervelsoep, "varkensgebraad" en ijs toe. Dat "vaarkesgebraad" vong 'k zò'n prachtig Vlaoms woord, dà klinkt toch veul leuker dan hamlappie, hee? Trouwes, 'k hed dien dag meermaole stilgestaon, zògenaomd om in 'n eetelaozie te kijke mor in 't echie om eve 'n gesprek in dat heerlijke, sappige taoltjie te kanne afluistere.

Tijd tekort

Nae 't ete kon iederêen gaon doen wat ie zelf wou. Zô wazze d'r die langs de Schelde geslenterd zijn en 't Stêen, weet jie wel, dat sloopvaartmuseum, bezocht hebbe. Andere gonge liever trug naer de "Groenplaets" of de "Grôte Mart" om op 'n terrassie van 'n baksie of 'n pilsie te geniete. Eên stel is hêel die lange winkelstraet uitgelôpe om bij 't Rubenshuis mè z'n schitterende binnetuin te komme. D'n êene kon net stiekumpies onder 'n touw deurglippe omdat 'r eve gêen controleur was, mor d'n aandere wier truggestuurd. 't Hoffie bij 't poppeteejaoter schijnt ok aarg mooi te weze. Hoe dan ok, de dêelneemers hebbe genoote, dat bleek wel uit de verhaole op de trugraais in de bus. Wat mijn betreft zou 'k wille zegge: "Noteer me mor vast voor 't raaisie van volgend jaer, want 't was 'n dag med 'n gouwe randjie!"

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.